

“L’estratègia dels EUA a l’Orient Mitjà no depèn del proper president”

Rawand Polis Gorgis (Arbela, Kurdistan iraquiana, 1961) és el director general de Relacions Públiques i ONG del govern regional del Kurdistan. Fa poc, ha visitat Catalunya per cercar ponts de col·laboració amb el govern català.

Tot i que darrerament s’ha reduït, la violència a l’Iraq sembla no tenir final. La situació al nord és tan greu com a les zones properes a Bagdad?

—La situació al nord de l’Iraq és diferent, més estable, segura i sota control. No és com al sud, on hi ha enfrontaments armats, explosions i segrestos. Allà, així i tot, la situació hi va millorant. Hi ha un pla de seguretat destinat a evitar els atacs contra la població civil. El govern de l’estat fa un gran esforç per combatre els terroristes i les milícies, tot reclutant més soldats per controlar la situació.

—La Constitució provisional iraquiana va reconèixer el govern regional del Kurdistan el 2005. Quin balanç en feu, d’aquest període de govern?

—En aquests tres anys el govern regional del Kurdistan ha intentat construir una nova administració, a més d’impulsar el procés democràtic, a través d’eleccions. En aquest sentit, cal dir que el govern rep els comentaris de la societat civil, amb l’objectiu de construir un país on es respectin els valors més elementals, com ara les llibertats individuals. A banda d’això, el govern del Kurdistan ha fet un gran esforç per al desenvolupament, tot construint carreteres, signant acords comercials amb diversos països, com ara Turquia, Espanya...

—Quins són aquests acords que s’han signat amb Espanya?

—En concret, n’hi ha un en l’àmbit agrícola, que és un projecte per a

construir 200 hivernacles. Espanya hi ha aportat experts, enginyers... Aquest projecte ha significat un gran progrés per al país i ha estat molt ben rebut pels mitjans de comunicació.

—Segons la Constitució iraquiana, el govern del Kurdistan té competències sobre tots els afers interns, mentre que el govern de Bagdad s’ocupa dels internacionals. El govern kurd té prou instruments, tant humans com materials, per a assumir totes les competències?

—Efectivament. Al Kurdistan vam patir de forma greu la dictadura de Saddam Hussein. Durant aquell període, més de 4.000 pobles kurds van ser destruïts i 200.000 persones van morir o van desaparèixer. Vam ser atacats amb armes químiques i vam patir una gran tragèdia humanitària; un genocidi. Això vol dir que el govern del Kurdistan ha hagut de començar de zero. Ha calgut fer un gran esforç, tant humà com econòmic, per construir infraestructures i reconstruir el país en general. Per aquesta raó necessitem el suport de la comunitat internacional.

—Un dels vostres principals recursos, el petroli, també ha estat motiu de conflicte, sobretot perquè el govern de Bagdad no veu amb gaire bons ulls que el govern kurd hagi signat contractes amb companyies petrolieres estrangeres...

—Hi ha hagut objeccions per part del govern de Bagdad. Però s’ha de tenir en compte que les petrolieres tenen més facilitat per a treballar al nord del país que no al sud, on la situació no

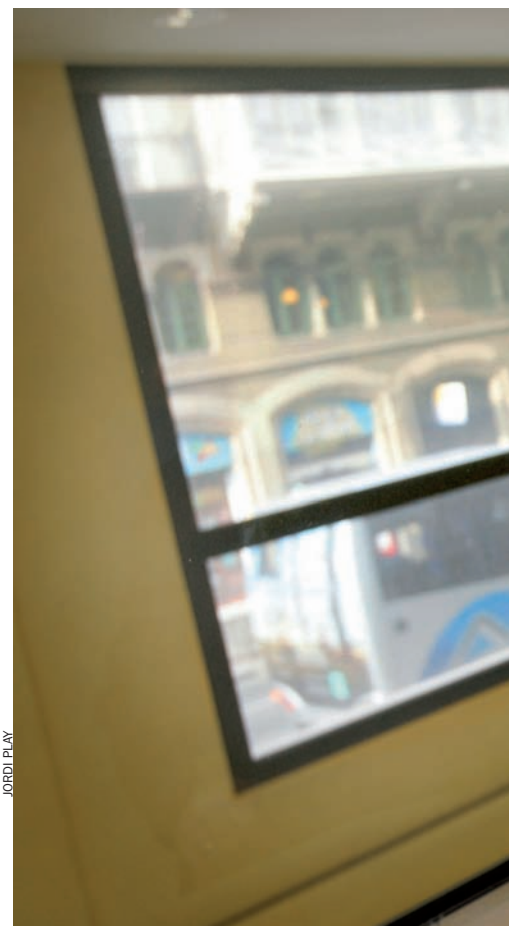
és tan estable. A més, és clar que la Constitució estableix que les regions iraquianes tenen dret a explotar els seus recursos i a signar contractes amb més països, amb la finalitat de desenvolupar el país.

—També hi ha una llarga disputa pel control de Kirkuk. És indispensable que aquesta ciutat formi part del Kurdistan?

—Kirkuk és un cas especial, perquè durant molts anys va ser objecte de l’operació arabitzant engegada pel dictador Saddam Hussein. Hi ha molta gent que va emigrar del sud cap a Kirkuk. La rivalitat amb àrabs i turcmans hi és des de fa molts anys. Però la cosa més important és assegurar un bon nivell de vida per a la gent.

—Però el fet que Kirkuk sigui una de les principals zones petrolieres és important per al Kurdistan...

—Naturalment. És la ciutat més im-

JORDI PLAY

portant pel que fa a l'exploració petrolífera. Però això no és bo tan sols per a l'economia de la regió, sinó també per a la de tot l'Iraq. Si la producció petrolífera de Kirkuk no funciona, això afecta tot el país.

—Creieu, doncs, que finalment el govern de Bagdad accedirà, tal com estableix la Constitució, a convocar el referèndum per decidir el futur de Kirkuk, que ha estat diverses vegades ajornat?

—Això no depèn de què pensi el govern iraquí. Importa, sobretot, què diu la Constitució. Potser hi ha gent a qui no li agrada veure-ho així, però hi ha un fonament legal. La Constitució, votada per la majoria de la població iraquiana, estableix que Kirkuk ha de formar part del Kurdistan.

—El fet que Kirkuk s'integri definitivament al Kurdistan tampoc no agrada a Turquia. Les incursions de l'exèrcit turc en territori iraquí són contra les bases del PKK o hi ha més raons?

—El conflicte entre Turquia i el PKK no és una cosa nova, sinó que fa cinquanta anys que dura. L'àrea on es mou el PKK no és ben bé dins el Kurdistan, sinó a la zona fronterera amb Turquia, on hi ha una geografia molt comple-

xa, amb moltes muntanyes. Controlar aquesta zona es fa molt difícil. Això és un problema de Turquia, que és qui llança totes aquestes operacions. El govern kurd sempre ha sostingut que està disposat a donar suport a qualsevol negociació per a resoldre aquesta situació de forma pacífica. El president iraquí ha deixat clar que està disposat a negociar amb el govern turc en qualsevol moment. Volem ser una part de la solució i no del problema. Les coses es poden resoldre de manera pacífica. Turquia és el nostre veí i volem tenir la millor relació possible amb ells.

—I amb els kurds que viuen a Turquia, així com amb els de Síria i l'Iran, el govern del Kurdistan iraquí hi manté relacions?

—Oficialment no hi ha cap mena de relació, perquè vivim en països diferents. Sí que hi ha, en canvi, relacions entre la població, sobretot a través de lligams familiars.

—Veieu possible que els kurds formin un dia un sol país, com desitgen alguns?

—Hi ha gent que ho veu així. És el somni d'alguns kurds. Però, oficialment, la situació és que el Kurdistan iraquí és una part de l'Iraq. Així ho estableix la Constitució.

—Heu vingut a Barcelona, convidat per l'Agència de Cooperació i Desenvolupament, de la Generalitat de Catalunya, com a part d'una delegació del govern del Kurdistan. Quin ha estat l'objectiu de la vostra visita?

—Per reconstruir el nostre país es necessiten més recursos humans, suport financer i econòmic. En concret, la nostra visita té relació amb el desenvolupament del procés democràtic al Kurdistan. Pensem que el govern català té una gran experiència en aquestes coses, perquè també ha sofert una dictadura i ha evolucionat cap a un procés democràtic. Ara Catalunya disposa d'una autonomia i independència en alguns àmbits. El nostre objectiu és establir-hi ponts.

—S'ha establert, a hores d'ara, algun d'aquests ponts?

—Un exemple és Nova [No Violència Activa], una ONG catalana que treballa al Kurdistan des de fa més d'un any. Aquesta classe de cooperacions són molt útils. Sobretot és important que gràcies a tot això la situació a l'Iraq es va estabilitzant i això encoratja les empreses a invertir al Kurdistan.

—La guerra de l'Iraq és un fet que de segur que influirà en el resultat de les eleccions presidencials dels Estats Units, el dia 4 de novembre. A parer vostre, quin dels dos candidats és millor com a president per al futur de l'Iraq?

—Mireu, l'estratègia dels Estats Units a l'Orient Mitjà no depèn del proper president, perquè és planificada a molt més llarg termini. Per tant, no crec que hi hagi un canvi gaire gran, guanyi qui guanyi.

—Però, el candidat demòcrata, Barack Obama, sembla més decidit a retirar les tropes...

—Sí, però no de manera immediata. Que un dia els Estats Units retiraran les tropes ja ho ha dit fins i tot l'actual govern. També el govern iraquí pensa que les tropes internacionals no es poden quedar per sempre. Hi ha d'haver un pla establert de retirada, però abans d'això hem de consolidar el nostre propi sistema de seguretat. No puc dir si per a això caldrà un any o dos. Necessitem temps. La retirada depèn de la implantació d'aquest pla de seguretat.

Xevi Camprubí

